

РЕШЕНИЕ

№ 897

гр. Бургас, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно
наказателно дело № 20222120202213 по описа за 2022 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на „*“ **ООД с ЕИК: ***, чрез пълномощник – адв. Д. Д. – САК, срещу Наказателно постановление № 2521/31.05.2022 г. на зам. директор на ТД „Митница“ Бургас, **В ЧАСТТА**, с която на дружеството е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 35079 лева за извършено нарушение по чл. 123, ал. 2, вр. с чл. 99, ал. 1, т. 3 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и по повод жалба на „*“ **ЕООД с ЕИК: ***, чрез пълномощник – адв. Д. Д. – САК, срещу същото Наказателно постановление **В ЧАСТТА**, с която на основание чл. 124, ал. 1, вр. с чл. 123, ал. 2 ЗАДС са били отнети в полза на държавата стоки, предмет на нарушението, собственост на „*“ ЕООД, подробно описани в Наказателното постановление.

С жалбата на „*“ **ООД с ЕИК: *** се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление **В ЧАСТТА**, с която на дружеството е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 35079 лева за извършено нарушение по чл. 123, ал. 2, вр. с чл. 99, ал. 1, т. 3 ЗАДС, като се развиват пространни доводи за незаконосъобразност на санкционния акт, както и за наличие на нарушения на административнонаказателните правила. Застъпва се, че е налице нарушение на чл. 40, ал. 1, чр. с ал. 3 ЗАНН, както и че неправилно АНО е приложил нормите на чл. 20, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 73б, ал. 1 и ал.10 ЗАДС. На последно място се твърди, че на АНО неправилно е определил субекта на административнонаказателната отговорност в лицето на дружеството-жалбоподател, а под евентуалност се иска квалифициране на нарушението като маловажно и прилагането на чл. 126б, ал. 1, вр. с ал. 2 ЗАДС. Искане се отмяна на санкционния акт в обжалваната част и присъждане на разноски.

С жалбата на „*“ **ЕООД с ЕИК: *** се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление **В ЧАСТТА**, с която на основание чл. 124, ал. 1, вр. с чл. 123, ал. 2 ЗАДС са били отнети в полза на държавата стоки, предмет на нарушението, собственост на „*“ ЕООД, подробно описани в Наказателното постановление, като се развиват доводи за незаконосъобразност на санкционния акт, както и за наличие на нарушения на

административнонаказателните правила, аналогични с тези в жалбата на първия жалбоподател. Добавя се и възражение срещу определената цена на процесните стоки и прекомерност на наложените санкции. Иска се отмяна на санкционния акт в обжалваната част и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание и двамата жалбоподатели се представляват от пълномощник - адв. Д. от САК, която поддържа жалбите по изложените в тях доводи, които допълва и доразвива. Пледира за отмяна на НП и присъждане на разноски.

В допълнително депозираните писмени бележки адв. Д. – САК се взима становище по направените от АНО твърдения, като същите се окачествяват като неправилни.

Административнонаказващият орган се представлява от юрисконсулт *, надлежно упълномощен, който оспорва жалбите. Взима отношение по наведените от жалбоподателите възражения, като ги намира за неоснователни, поради което и пледира за потвърждаване на НП изцяло и присъждане на разноски в полза на АНО. Под евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

В допълнително депозираните писмени бележки юрк. * подробно защитава позицията си, като развива детайлни съображения в подкрепа на законосъобразността на издадения санкционен акт, поради което и претендира за неговото цялостно потвърждаване. Предоставя ново пълномощно за представителна власт.

Съдът приема, че е двете жалби са подадени в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН (в редакцията към датата на връчване на НП). Жалбите са подадени от легитимирани да обжалват лица срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че са **процесуално допустими**. Разгледани по същество жалбите са **основателни**, като съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

На 05.10.2021 г., в 16:56 часа, било получено уведомление по електронна поща на Координационния център към ТД „*“, от изпращача „*“ ЕООД с ЕИК: *, касаещо получаване на акцизна стока в данъчен склад ИНДС BGNCA 00484001. В уведомлението „*“ ЕООД заявявали, че за декларация за допускане за свободно обращение № * г. са анулирали действащия пад (Е-АД АРК *), като не могат да пуснат нов, тъй като се дублира локалния номер и МРН -то, но въпреки това стоката е била натоварена на ППС, като същото е напуснало територията на Пристанище Бургас Изток и се намира на територията на данъчен склад ИНДС *. Извършена била справка в Централизираната система за видеонаблюдение (ЦСВНАМ), от служители на отдел „Акцизна дейност“ към ТД „*“, за наличието на транспортни средства в гореописаният данъчен склад. Установено било влизането на влекач с рег. №А** и полуремарке с рег. №* на територията на данъчния склад в 13:53 часа, на 05.10.2021 г. и напускане територията данъчния склад на същото ППС в 16:53 часа, на същия ден - 05.10.2021г.

Във връзка с горното на 05.10.2021 г., около 17:35 часа, в град Бургас, улица „Крайезерна“ бил спрян за извършване на проверка на влекача с рег. №А**, с прикачено полуремарке с рег. №*, от екип митнически служители от отдел „Митническо разузнаване и разследване“, в състав – св. П. Д. - ст. инспектор и инспектор *. След легитимиране пред водача на превозното средство, от него били поискани документи за самоличност, документи на превозното средство, като той бил уведомен, че му се извършва проверка. Установило се, че водач на превозното средство е * с ЕГН: *****, а собственик на същото е „*“ ООД с ЕИК: *. С дружеството * имал сключен трудов договор за длъжността „шофьор на товарен автомобил“. Представени били талон собственост на превозното средство и трудов договор. Митническите органи извършили проверка на полуремаркетото, при което е установили, че в него се превозвали 10 палета бутилки водка и уиски, в потребителски опаковки, с етикети на „Smirnoff“, „Teachers“ и „Famous Grouse“, с различна вместимост, без поставен валиден акцизен български бандерол. От водача било поискано да

предостави документ по реда на ЗАДС за превозвания товар, като същия предоставил единствено товарителница №* г. и експедиционна бележка от 05.10.2021 г. От него били снети писмени обяснения, в които той твърдял, че на 05.10.21 г. е получил заявка да натовари алкохол от пристанище Бургас, след като натоварил 10 палета, попълнил товарителница №0005643 и му била издадена Експедиционна бележка, с които потеглил за улица „Одрин“ № 114, в град Бургас, където трябвало да разтовари алкохола. Получател на стоката бил „*“ ЕООД. Пристигайки на адреса не установил никой, който да го разтовари, почакал около 3 часа и след нареждане от диспечера си, се отправил към базата на „*“ ООД, ЕИК*. Пристигайки в базата на „*“ ООД, същият диспечер му се обадил и му казал да продължи към Пристанище Бургас където да разтовари превозваната стока. На улица „Крайезерна“, град Бургас го спрели митнически служители, след като му се представили, поискали документите на камиона и товара, като го уведомили, че ще извършат проверка на товара. За товара предоставил единствено товарителница и експедиционна бележка, защото други документи никой не му е дал.

Към момента на проверката не бил предоставен данъчен документ по реда на ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Поради настъпване на тъмната част на денонощието, превозното средство било конвоирано до територията на митническо бюро „Свободна зона Бургас“. Установените бутилки с алкохол и превозното средство били иззети с опис на иззетите веществени и писмени доказателства № 21BG1000A044410/05.10.2021 г. Същите били обезпечени с техническо средство пломба № 0148708 и 2 броя самозалепващи стикери. Действията по проверката били обективирани в Протокол за извършена митническа проверка № 21BG1000A044410/05.10.2021 г.

На 06.10.2021 г., след като не били установени следи от намеса по обезпечителните средства, контролните действията били продължени в присъствието на управителя на „*“ ООД ЕИК *. Иззетите с Опис на иззетите веществени и писмени доказателства № 21BG1000A044410/05.10.2021 г., бутилки алкохол били изброени и описани подробно в Опис на иззетите акцизни № 21BG1000A044521/06.10.2021 г. - 697 кашона, съдържащи 75 972 бутилки (водка и уиски), общо 4 168,80 литра без поставен валиден акцизен български бандерол. За действията по проверката бил съставен Протокол за извършена митническа проверка № 21BG1000A044521/06.10.2021 г. След изброяването им се установило, че акцизните стоки са както следва:

- 2004 броя бутилки от по 100 милилитра всяка съдържащи уиски с марка Famous Grause, с алкохолно съдържание 40 % vol.;
- 6216 броя бутилки от по 50 милилитра всяка съдържащи уиски с марка Famous Grause, с алкохолно съдържание 40 % vol.;
- 2580 броя бутилки от по 100 милилитра всяка съдържащи уиски с марка Teachers, с алкохолно съдържание 40 % vol.;
- 2820 броя бутилки от по 100 милилитра всяка съдържащи водка Smirnoff, с алкохолно съдържание 37.5 % vol.;
- 9576 броя бутилки от по 50 милилитра всяка съдържащи уиски с марка Teachers, с алкохолно съдържание 40 % vol.;
- 52 776 броя бутилки от по 50 милилитра всяка съдържащи водка Smirnoff, с алкохолно съдържание 37.5 % vol.

С изходящо писмо № 32-317771 /07.10.2021 г., по описа на ТД „*“ било възложено на вещо лице да изготви експертна оценка за пазарна цена, на влекач марка „*“, с рег. №А** и полуремаркетото с рег. №*. С входящо писмо 32- 325801/14.10.2021 г. било получено

становище, в което вещото лице посочвало пазарна цена, както следва:

1. Влекач марка „*“ с ДРН А** - 74 275 лв.
2. Полуремарке с ДРН * - 28 315 лв.

Обща пазарна стойност на ППС - 102 590 лв.

Със Заявка № 32-322263/12.10.2021 г., на отдел „Акцизна дейност“ към ТД „*“ било възложено изчисляването дължимия акциз на изетите с Опис на изетите акцизни № 21BG1000A044521/06.10.2021 г. - 697 кашона съдържащи 75 972 бутилки (водка и уиски), общо 4 168,8 литра.

Общият размер на дължимия акциз бил изчислен в размер на 17 539,50 лева (седемнайсет хиляди петстотин трийсет и девет лева и петдесет стотинки). Същият бил изчислен по реда на чл. 41, във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 5 от ЗАДС и чл. 31, ал. 1, т. 5 от ЗАДС, от служители на отдел „Акцизна дейност“ към ТД „*“.

С оглед разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗАДС била извършена оценка на съответствие между тежестта на нарушението и стойността задържаното превозно средство, при което било установено, че не са налице предпоставките за отнемането му в полза на държавата като средство за извършване на нарушението, поради което същото било върнато на собственика му.

При така установената фактическа обстановка св. Д. съставил Акт за установяване на административно нарушение № 2501/02.12.2021 г. по описа на ТД * срещу „*“ ООД, ЕИК: *, за извършено нарушение по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС. Актът бил съставен в присъствието на законния представител на дружеството и му бил връчен непосредствено след това.

При съставянето на акта, на основание чл. 42, т. 8 от ЗАНН били направени възражения срещу написаното в акта. Възраженията били обсъдени от АНО, но били намерени за неоснователни, поради което и на 31.05.2022 г. било издадено НП № 2521/2021 г., с което „*“ ООД, ЕИК* било санкционирано с „Имуществена санкция“ в размер на 35079 лева, за това, че е превозвало акцизни стоки - бутилки с водка и уиски, подробно описани в обстоятелствената част на НП, без бандерол, когато такъв е задължителен, в нарушение на забраната на чл. 99, ал. 1, т. 3 от ЗАДС, с което е осъществило състава на административно нарушение по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС.

Със същото наказателно постановление и на основание чл.124, ал. 1, във връзка с чл. 123, ал.2 от ЗАДС АНО отнел в полза на държавата процесните стоки – бутилки с водка и уиски, подробно описани в обстоятелствената част на НП, собственост на „*“ ЕООД.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание/санкция и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

Съставът на съда обаче намира, че в случая АНО неправилно е определил субекта на административнонаказателната отговорност за твърдяното нарушение по чл. 123, ал. 2 ЗАДС.

Съгласно чл. 123, ал. 5 от ЗАДС санкциите по ал.1 и 2 се налагат на лицето, което държи на склад или превозва акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен, или

акцизни стоки, облепени с неистински или подправен бандерол или бандерол с изтекъл срок на валидност, **в случаите, когато не може да се открие собственикът**. В производството не спорно, че собственик на стоките не е санкционираното дружество - „*“ ООД, а „*“ ЕООД (в НП изрично е цитирана фактура № 8018/29.01.2021 г., доказваща това), поради което и именно „*“ ЕООД е следвало да бъде санкциониран за нарушение на чл. 123, ал. 2 ЗАДС, а не превозвачът „*“ ООД. Контролните органи неправилно са определили субекта на административнонаказателната отговорност в лицето на превозвача, когато са разполагали с информация относно собственика, поради което и НП в частта, с която на „*“ ООД с ЕИК: * е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 35079 лева за извършено нарушение по чл. 123, ал. 2, вр. с чл. 99, ал. 1, т. 3 от ЗАДС е незаконосъобразно и следва да се отмени. В тази насока е и практиката на съдилищата от цялата страна, като например - **Решение № 18 от 6.01.2012 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 649/2011 г**; Решение № 210 от 12.07.2017 г. на АдмС - Кюстендил по к. а. н. д. № 180/2017 г.; Решение № 187 от 30.04.2018 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 158/2018 г.; Решение от 5.01.2012 г. на АдмС - Разград по к. а. н. д. № 265/2011 г. и много други.

Твърденията на АНО, че той е преценил, че собственикът не следва да понася отговорност, защото не е извършил деяние, по смисъла на ЗАНН, са неоснователни. Принципът за законоустановеност предполага, че въпросите относно кои деяния следва да се квалифицират за нарушения и кой да бъде техния субект, се решават от законодателя, а не от АНО или от съда. Недопустимо е АНО да реши да санкционира лице, което не е посочено като субект на нарушението в съответната норма, защото така е преценил. Такъв подход е недопустим и като резултат води до незаконосъобразност на издадения акт, който поради това следва да бъде отменен от съда.

С оглед обстоятелството, че настоящият състав намира, че НП относно нарушението по чл. 123, ал. 2 ЗАДС е незаконосъобразно, то същото се явява незаконосъобразно и в частта, с която на основание чл. 124, ал. 1, вр. с чл. 123, ал. 2 ЗАДС са били отнети в полза на държавата стоки, предмет на нарушението, собственост на „*“ ЕООД с ЕИК: *. Това е така, защото по силата на чл. 124, ал. 1 ЗАДС - в случаите на нарушения по чл. 123, ал. 1, 2, 4 и 6 ЗАДС, стоките - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата, независимо от това чия собственост са. Това предполага, че за да се пристъпи към отнемане по реда на чл. 124, ал. 1 ЗАДС първо следва да има доказано нарушение по чл. 123 ЗАДС. В случая НП за нарушението по чл. 123, ал. 2 ЗАДС е отменено от настоящия състав, поради което и приложението на чл. 124, ал. 1 ЗАДС в конкретния случай също се явява незаконосъобразно и следва да се отмени.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

В случая НП е отменено и по отношение на двамата жалбоподатели, като и двамата са поискали присъждане на разноски. Същевременно по делото са постъпили доказателства за реално сторени разноски само от „*“ ЕООД с ЕИК: * (л. 137-138). Доказателства за сторени разноски от другия жалбоподател не са представени, поради което и искането на „*“ ООД за присъждане на разноски не може да бъде удовлетворено.

По отношение на искането на „*“ ЕООД съдът констатира, че видно от приложения Договор (л. 137) е било договорено адвокатско възнаграждение в размер на 4500 лева. Към датата на приключване на делото са били предоставени доказателства за реално заплатени само 2250 лева (л. 138). След приключване на разглеждане на делото в съдебно заседание са били предоставени доказателства и за заплатени още 2250 лева (един ден след приключване

на делото), които обаче съдът няма как да вземе предвид.

Както стана ясно по отношение на разноските, съгласно чл. 63д ЗАНН, вр. с чл. 144 АПК - субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В т.1 на ТР № 6/6.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. ОСГКТК е посочено, че най-късно до приключване на съдебните заседания в съответната инстанция, страната следва да представи списък по чл. 80 ГПК, тъй като това е и последния момент, до който могат да се сочат валидно доказателства, и доколкото събирането на доказателствата приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на съдебното дирене и дава ход по същество на спора. След тази фаза на процеса съдът постановява своя съдебен акт, а страните вече не могат валидно да осъществяват процесуални действия, дължими и свързани с фази на производството, които са приключили. Следователно те не могат да въвеждат нови и*, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса. В тази връзка – депозираните едва с писмените бележки доказателства – не могат да се вземат предвид от съда, поради което и съдът приема, че в производството жалбоподателят „*“ ЕООД е доказал сторени разноски в размер на 2250 лева.

По делото е направено възражение от АНО за прекомерност на адвокатския хонорар, като съгласно чл. 63д, ал. 2 ЗАНН - ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. От своя страна чл. 36 от Закона за адвокатурата препраща към чл. 18 от НАРЕДБА № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно който - ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението.

В Наредбата не се съдържат специални разпоредби по какъв ред следва да се определя възнаграждението, когато става дума за обжалване на НП, с което се отнемат вещи в полза на държавата. Поради това съдът счита, че по аналогия приложение следва да намерят правилата за налагане на имуществено обезщетение, които най-много се доближават до процесния случай. Видно от изложеното в НП – стойността на отнетите вещи е в размер на 17 539,50 лева. В случая, с оглед всичко казано по-горе, приложение следва да намери правилото на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата съгласно което - за защита по дела с определен интерес при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. – възнаграждението е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв.– т.е. в конкретния случай минималното възнаграждение е в размер на 1056 лева.

В конкретния случай, отчитайки обема на свършената работа и сложността на делото, съдът счита, че доказаното възнаграждение от 2250 лева не се явява прекомерно, поради което и следва да се присъди изцяло.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2521/31.05.2022 г. на зам. директор на ТД „Митница“ Бургас, В ЧАСТТА, с която на „*“ **ООД с ЕИК: *** е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 35079 лева за извършено нарушение по чл. 123, ал. 2, вр. с чл. 99, ал. 1, т. 3 от Закона за акцизите и данъчните складове и В ЧАСТТА, с която на основание чл. 124, ал. 1, вр. с чл. 123, ал. 2 ЗАДС са били отнети в полза на държавата стоки, предмет на нарушението, собственост на „*“ **ЕООД с ЕИК: ***, подробно описани в Наказателното

постановление.

ОСЪЖДА Агенция „*“ да заплати на „*“ ЕООД с ЕИК: *, съдебно-деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в ОБЩ размер на 2250 (две хиляди двеста и петдесет) лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „*“ ООД с ЕИК: * за присъждане на разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____